

Marosvölgyi Bonifác és

Marosvölgyi Bonifác napok óta hangokat hallott. Persze, ebben nincs semmi különös, végtére Marosvölgyi Bonifácot kitűnő hallásáért is csodálják hetedhét határon túl és innen egyaránt. Mégis említést érdemel az eset, mert Marosvölgyi Bonifác egy ismeretlen cica hangját hallotta. Márpedig Marosvölgyi Bonifác az összes cica hangját ismeri hetedhét határon túl és innen egyaránt.

Marosvölgyi Bonifác egyre izgatottabb lett a szokatlan miákolástól. Szerette tudni, kik élnek a közelében. Zavarta minden ismeretlenség a környezetében. Így aztán határozottan megkönnyebbült, amikor ablaka

alatt megpillantotta a hang forrását, a viharvert macskát. Alaposan szemügyre vette, s arra jutott, jóra való jószág lehet, ezért lekiáltott neki, hogy jöjjön hozzá látogatóba, tízórai mellett (éppen tízet mutatott az óra) meghányni-vetni a világ nagy dolgait. A viharvert macska egy ideig nem válaszolt, elgondolkodni látszott, végül beadta a derekát, elfogadta Marosvölgyi Bonifác meghívását. Evett a tálkájából, ivott az italából, s közben elbeszélgettek. A viharvert macska hatalmas területeket kóborolt be, megfelelő otthont keresett magának, ám sehol sem bukkant ilyenre. Útközben számtalan kalandban volt része, sokan

az otthont kereső macska

elkergették, sokan megvendégelték, akadtak, akik megdobálták, mások gyöngéden simogatták, étellel kínálták. Néhány napja ezen a környéken pihenget, fejezte be történetét, de hamarosan odébbáll, mert errefelé sem érzi az otthon melegét, márpedig ő arra tette föl az életét, hogy megleli a tökéletes otthont. Marosvölgyi Bonifác, aki nagyon is érezte otthona melegét, nem értette, mi űzi, mi hajtja vendégét, ha ilyen bizonytalan az élete. A viharvert macska akármennyit magyarázott, nem tudta eloszlatni vendéglátója értetlenségét. Csakhamar be kellett látniuk, társalgásuk sehová sem vezet - két malomban őrlnek. Marosvölgyi

Bonifác addigra mégis megsejtett valamit, szíve összeszorult, és búcsúzóul egy üdítő labdakergetőset játszott a viharvert macskával, majd hosszan nézte az ablakából, ahogy a látogató eltűnik a kertek alatt, a sűrű ködben. Közben egyre az járt a fejében, hogy szegény viharvert macska nagy fába vágta a fejszáját. Küldetése csakis kudarcra járhat. Szomorú szívvel gömbölyödött a konvektor melletti székre, hogy az otthon melegét megtoldja a fűtőtest melegével, s álmában a nyár rövid időre elúzza a télies ködöt.

BENE ZOLTÁN